

مشارکت پایین دانشجویان در آموزش مجازی

یک عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی با تاکید بر اینکه مشارکت دانشجویان در آموزش مجازی پایین‌تر از آموزش حضوری است...

یک عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی با تاکید بر اینکه مشارکت دانشجویان در آموزش مجازی پایین‌تر از آموزش حضوری است، گفت: با این وصف، به نظر می‌رسد دانشجویان پس از کسب دانش از طریق آموزش مجازی باید در دانشگاه حاضر شوند و امتحانات به شکل حضوری برگزار شود.

دکتر محمد جواد غلامرضا کاشی در گفت و گو با ایسنا ضمن بیان این مطلب به ارزیابی وضعیت برگزاری آموزش های مجازی در دانشگاه ها پرداخت و اظهار کرد:

آموزش مجازی برای من یک تجربه تازه بود. اگر مشکلات تکنیکی و فنی و سرعت اینترنت حل شوند، به نظرم جایگزین خوبی برای آموزش های حضوری در مواقع خاص است. البته تردیدی در این نیست که آموزش های حضوری ترجیح دارد چرا که ارتباط رو در رو میان دانشجو و استاد، امکان ارزیابی میزان فهم دانشجو حتی از طریق دیدن چهره دانشجو، امکانات بیشتر برای گفتگو و تعمیق فهم دانشجو در نظام حضوری بیشتر است. اما آموزش مجازی در شرایط بحرانی مثل کرونا و یا حتی در مواقعی که قرار است کلاس های فوق العاده ای ترتیب داده شود، به نظر من شیوه بسیار عالی محسوب می شود.

وی در ادامه به تشریح مهم ترین چالش ها و قوت های آموزش های مجازی پرداخت و افزود: اگر این شیوه آموزشی در مقام مقایسه با آموزش حضوری باشد، قوتی ندارد مگر آنکه شاخصی مثل هزینه تشکیل کلاس حضوری مد نظر باشد. طبیعتاً آموزش مجازی با هزینه بسیار کمتر هم از حیث مالی و هم از حیث وقت و زمان برگزار می شود. ولی به هر حال نمی تواند به عنوان یک استراتژی آموزشی بلند مدت جایگزین نظام حضوری شود.

این عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی یادآور شد: به اعتقاد من در حال حاضر یکی از چالش های اصلی نظام آموزش مجازی عدم بهره مندی همه دانشجویان از امکانات ارتباط مجازی است. نظام آموزشی برای جریان یافتن فضای آموزش مجازی باید امکاناتی برای مناطق و دانشجویان محروم ایجاد کند تا به نحوی در این شرایط از امکان استفاده برخوردار شوند. مشکلات تکنیکی را هم باید به این چالش ها افزود. باید تحولاتی از حیث پهنای باند و بهره گیری از تکنیک ها و نرم افزارهای قدرتمندتر، امکان بهتری برای گفتگو و تدریس فراهم کرد. مثلاً اگر این فرصت به وجود بیاید که استاد و دانشجویان بتوانند یکدیگر را ببینند، قطعاً به سطح آموزش حضوری نزدیک تر خواهیم شد. البته تصور می کنم اساتید هم به اندازه کافی در زمینه استفاده از این فضا دانش آموخته نیستند. حتی همین نرم افزار فعلی نیز امکانات بسیاری داشت که بسیاری از دوستان ناتوان از استفاده از آن بودند.

دکتر کاشی در خصوص میزان مشارکت دانشجویان در آموزش مجازی نیز تاکید کرد: میزان مشارکت بسیار پایین تر از آموزش حضوری است. بخشی از دانشجویان به دلیل مشکلات تکنیکی صدا و امثالهم مشارکت نمی کنند و برخی هم علاقه نشان نمی دهند. در حالیکه در فضای واقعی، استاد می تواند دانشجو را به مشارکت وادار کند. اما اکنون در کلاس ها دو سه نفری فعال و بقیه شنونده هستند.

وی در پاسخ به این سوال که آیا آموزش های مجازی در آینده می تواند جایگزین آموزش های حضوری شود، اظهار کرد: باور من این است که آموزش مجازی صرفاً ارزش مکمل بودن دارد و می تواند در کنار آموزش های حضوری، وجود داشته باشد و در مواقع خاص به کار گرفته شود. قطعاً آموزش های مجازی کیفیت آموزش حضوری را ندارند. البته در صورتیکه با تحول تکنولوژی بتوان آن را به سطح آموزش حضوری نزدیک کرد، بیشتر می توان از آن استفاده کرد.

دکتر کاشی در خصوص بهترین روش ارزیابی و نمره دهی در شیوه آموزش مجازی دانشجویان نیز خاطر نشان کرد: برای دوره دکتری و دروس سمیناری مشکلی از جهت ارزیابی مجازی وجود ندارد. در صورتی که درس بر اساس گزارش دانشجویان و گزارش های پژوهشی سامان یافته باشد، استاد می تواند مساله را به راحتی حل کند، اما برای دوره کارشناسی که امتحان نقش مهمی دارد، به نظر می رسد روش مجازی آزمون کار دشواری است و من نمی دانم امکانات مجازی برای گرفتن امتحان با مقررات آموزشی وجود دارد یا خیر. در حال حاضر فکر می کنم دانشجویان پس از کسب آموزش مجازی باید در جایی حاضر شوند و امتحان به شکل حضوری برگزار شود.